> Kto bowiem chce miłować życie i oglądać dni dobre, niech powstrzyma język od zła, a usta od podstępnej mowy. Niech odwróci się od zła i czyni dobro, niech szuka pokoju i dąży do niego.
>
> *— I Piotra 3:10-11*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: kłamstwo, życie, miłość, pokój

Interpretacja:
Mówienie to czynność, którą wykonujemy nieustannie, często nie zdając sobie sprawy z wpływu, jaki wywieramy na otoczenie. Nasze słowa mogą ranić innych, wywoływać niepotrzebne konflikty, a nawet powodować trwałe szkody emocjonalne.

Powściągnij swój język

W tym wersecie kluczową rolę odgrywa słowo *„powstrzyma”*, które oznacza świadomy wysiłek, by powstrzymać się od wypowiadania słów. Gdy w naszych umysłach pojawiają się negatywne myśli lub gniew, musimy się zatrzymać i zastanowić, zanim zmienią się one w słowa mogące zranić innych. Umiejętność panowania nad mową jest cenna, gdyż pozwala nam skutecznie się komunikować i unikać nieprzyjemnych sytuacji.

Ponadto tekst zachęca nas do unikania podstępu. Co to oznacza? Podstęp może przybierać formę bezpośredniego kłamstwa lub zatajania prawdy, co prowadzi innych do przekonania o czymś niezgodnym z faktami. Często ulegamy pokusie wprowadzania innych w błąd, chcąc ukryć coś wstydliwego lub zaimponować otoczeniu. Jednak podstęp zawsze niesie ze sobą negatywne konsekwencje i oddala nas od prawdy.

Znaczenie odwrócenia się od zła

Fragment *I Piotra 3:10-11* mówi o konieczności unikania zła i czynienia dobra. Biblia uczy nas, że zło to brak Boga i wszelkiego dobra, które On sobą reprezentuje. Warto pamiętać, że zło może przybierać wiele postaci i objawiać się w naszym życiu na różne sposoby. Odwrócenie się od zła oznacza nie tylko unikanie czynów, o których wiemy, że są złe, ale także dystansowanie się od wszystkiego, co nie przybliża nas do Boga i Jego woli. Innymi słowy, musimy oddalać się od tego, co oddziela nas od samej istoty Boga.

Znaczenie dobrych uczynków

Choć unikanie zła jest ważne, równie istotne jest czynienie dobra. Biblia uczy nas, że czynienie dobra oznacza miłowanie bliźnich, niesienie im pomocy i bycie wiernymi świadkami naszej wiary. Jednym z najskuteczniejszych sposobów czynienia dobra jest nasze postępowanie, słowa i myśli. Czynienie dobra oznacza działanie bezinteresowne, bez oczekiwania niczego w zamian. Oznacza również bycie osobą, która oferuje innym pomoc i rozwiązania, kierując się miłością i chrześcijańskim oddaniem.

Szukaj pokoju i dąż do niego

W tych wersetach Biblia wzywa nas również do szukania pokoju i podążania jego drogami. Pokój jest w naszym życiu niezbędny, gdyż pozwala nam żyć w harmonii z Bogiem i innymi ludźmi. Biblia uczy nas, że pokój pochodzi od Boga i Jego miłości do nas. Gdy odnajdujemy pokój, możemy czuć się spokojniejsi i bezpieczniejsi. Pokój pozwala nam wieść spełnione i szczęśliwe życie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Rozumiemy, że prawo nie jest ustanowione dla sprawiedliwego, ale dla nieprawych i nieposłusznych, dla bezbożnych i grzeszników, dla niegodziwych i nieczystych, dla ojcobójców, matkobójców i

> morderców; Dla rozpustników, mężczyzn współżyjących ze sobą, handlarzy ludźmi, dla kłamców, krzywoprzysięzców i dla wszystkiego, co jest przeciwne zdrowej nauce; Zgodnie z chwalebną ewangelią błogosławionego Boga, którą mi powierzono.
>
> *— I Tymoteusza 1:9-11*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: kłamstwo, prawo, seksualność, grzech, niewola

Interpretacja:
Fragment *I Tymoteusza 1:9-11* zachęca nas do głębokiej refleksji nad naturą Prawa oraz nad tym, dla kogo zostało ono ustanowione. W czasach, gdy powstawał ten tekst, termin „Prawo" odnosił się do *Prawa Mojżeszowego* – przykazań, które Bóg przekazał Mojżeszowi w Starym Testamencie. Autor wyjaśnia, że Prawo to nie zostało nadane dla sprawiedliwych, lecz dla tych, którzy grzeszą i są nieposłuszni.

Warto zauważyć, że choć Biblia często używa słowa „sprawiedliwi" na określenie osób przestrzegających Prawa, w tych wersetach odnosi się ono do tych, którzy Prawa nie potrzebują – ponieważ z natury postępują zgodnie z nim. Prawo nie zostało ustanowione dla nich, lecz dla tych, którzy potrzebują go, by odnaleźć drogę do sprawiedliwości. Wersety te wspominają również o chwalebnej *Ewangelii błogosławionego Boga*. Apostoł *Paweł* napisał ten list *do Tymoteusza*, aby udzielić mu wskazówek dotyczących prowadzenia Kościoła. W omawianym fragmencie Paweł koncentruje się na znaczeniu Prawa oraz na tym, jak *Ewangelia Chrystusa* je wypełnia.

Chwalebna Ewangelia

Termin *„Ewangelia"* pochodzi z języka greckiego i oznacza *„dobrą nowinę"*. W tym wersecie Paweł mówi o Ewangelii Chrystusa jako o przesłaniu niosącym zbawienie całej ludzkości. Przesłanie to jest chwalebne, ponieważ stanowi prawdę, która daje nam nadzieję i ukazuje Bożą miłość do nas. Dzięki Ewangelii poznajemy *Jezusa* i możemy

nawiązać z Nim osobistą relację.

Błogosławiony Bóg

W tych wersetach Bóg nazwany jest również *„błogosławionym Bogiem”*. Określenie to wskazuje, że Bóg jest źródłem wszelkiego szczęścia. Ewangelia Chrystusa objawia, że Bóg jest miłością i pragnie, abyśmy wiedli życie pełne i szczęśliwe. Szukając Boga i wypełniając Jego wolę, możemy odnaleźć prawdziwe szczęście i zadowolenie.

Znaczenie Prawa

W omawianych wersetach Paweł wspomina także o Prawie. Przed swoim nawróceniem Paweł ściśle przestrzegał Prawa żydowskiego. Jednak po spotkaniu *z Chrystusem* zrozumiał, że Prawo nie jest w stanie go zbawić. Zrozumiał, że zbawienie jest możliwe jedynie dzięki Bożej łasce i wierze w Jezusa. Prawo pozostaje ważne, ponieważ ukazuje świętość Boga oraz nasze własne niedoskonałości. Nie możemy jednak polegać na Prawie jako na drodze do zbawienia. Jedynie dzięki wierze w Jezusa i Jego dzieło na krzyżu możemy zostać odkupieni i wejść w relację z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie okłamujcie się wzajemnie, skoro zrzuciliście z siebie starego człowieka z jego uczynkami; A przyodzialiście się w nowego, który się odnawia w poznaniu na obraz tego, który go stworzył.
>
> *— Kolosan 3:9-10*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: kłamstwo, nawrócenie, życie, zmiana

Interpretacja:

W tych wersetach apostoł *Paweł* wzywa nas, byśmy nie okłamywali się nawzajem, przypominając, że musimy odrzucić naszą dawną, grzeszną naturę wraz z jej uczynkami. Pouczenie to ukazuje, jak wielką wagę Biblia przywiązuje do uczciwości i prawdy oraz jak chrześcijanie powinni odzwierciedlać nową naturę, która wyklucza nieuczciwe postępowanie.

Kłamstwo w Biblii

Kłamstwo jest tym, co bezpośrednio sprzeciwia się prawdzie – prawdzie stanowiącej istotę natury naszego *Ojca Niebieskiego*. Biblia wielokrotnie potępia kłamstwo i fałsz; nie jest to jedynie koncepcja Nowego Testamentu, lecz temat poruszany w obu częściach Pisma Świętego. Warto tu przywołać Księgę *Przysłów 12:22: „Wargi kłamliwe budzą odrazę w PANU, a ci, którzy postępują w prawdzie, podobają mu się”*.

Odrzucenie starego człowieka

Gdy apostoł Paweł mówi o „starym człowieku” (lub „starej naturze”), ma na myśli konieczność odrzucenia przez chrześcijanina dawnej, grzesznej natury, która budzi odrazę u Boga. To odrzucenie starego człowieka stało się możliwe dzięki dziełu *Chrystusa* na krzyżu, gdzie wziął On na siebie nasze grzechy i obdarzył nas swoją sprawiedliwością. Choć proces ten jest możliwy jedynie dzięki wierze w *Jezusa*, wymaga od wierzącego wysiłku i zaangażowania, aby jego życie odzwierciedlało przemianę, której doświadczył.

Nowy człowiek, odnawiany w poznaniu

Kluczowe znaczenie ma tu pojęcie „odnowienia”, gdyż odzwierciedla ono proces przemiany, jakiej wierzący doświadcza *w Chrystusie*. Nie jest to zmiana chwilowa, lecz ciągły proces, w którym coraz bardziej porzucamy starego człowieka i przyoblekamy się w nowego. Proces ten nie jest czymś, czego dokonujemy o własnych siłach, ani czymś, co dzieje się automatycznie. Sformułowanie „w poznaniu” sugeruje, że odnowienie następuje tylko wtedy, gdy łączymy się ze źródłem wszelkiej wiedzy – *z Bogiem*.

Odnowienie wiąże się ze zmianą sposobu myślenia; przemiana ta może dokonać się jedynie wtedy, gdy pojednamy się z naszym *Stwórcą* i pozwolimy *Jego Duchowi* kierować

naszymi krokami.

Na obraz Tego, który go stworzył

Odnosi się to do faktu, że przyoblekając się w nowego człowieka, zaczynamy coraz bardziej przypominać *naszego Stwórcę*. Istota „obrazu Stwórcy” tkwi w tym, że Bóg stworzył ludzi na Swój obraz i podobieństwo, co oznacza, iż posiadamy wyjątkową zdolność odzwierciedlania Jego przymiotów i cech.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bóg nie jest człowiekiem, aby miał kłamać, ani synem człowieczym, żeby miał żałować. Czy on powie coś, a tego nie uczyni? Czy wypowie, a nie spełni?
>
> *— Liczb 23:19*

Książka: Stary Testament / Liczb
Tematy: kłamstwo, Bog, obietnice, niezawodność

Interpretacja:
Ten biblijny werset wyraźnie potwierdza Bożą suwerenność i wierność. W tym kontekście kluczowe jest zrozumienie, że Bóg nie jest człowiekiem – podlegającym słabościom i ograniczeniom ludzkiej natury – który mógłby kłamać czy żałować swoich decyzji. Przeciwnie, Bóg jest Istotą absolutną i niezmienną, której słowa i obietnice są wiarygodne i prawdziwe.

Prawda ta znajduje potwierdzenie w różnych fragmentach Biblii, na przykład w *Tytusa 1:2* : *„W nadziei życia wiecznego, które obiecał przed dawnymi wiekami ten, który nie kłamie, Bóg”*. Albo w *II Tymoteusza 2:13*, gdzie czytamy: *„jeśli my jesteśmy niewierni, On*

pozostaje wierny, albowiem nie może wyprzeć się samego siebie”.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławieni jesteście, gdy z mego powodu będą wam złorzeczyć, prześladować was i mówić kłamliwie wszystko, co złe, przeciwko wam.
>
> *— Mateusza 5:11*

Książka: Nowy Testament / Mateusza
Tematy: kłamstwo, błogosławieństwo, zlo, plotka, prześladowanie

Interpretacja:
Jeden z najbardziej znanych fragmentów Kazania na Górze znajduje się w *Mateusza 5:11*, gdzie *Jezus* wypowiada słynne Błogosławieństwa. W tym wersecie odnajdujemy jedno z nich, choć zazwyczaj nie jest ono tak popularne ani tak zapadające w pamięć jak pozostałe. Na pierwszy rzut oka stwierdzenie to może wydawać się nieco dziwne. W jaki sposób bycie prześladowanym lub znieważanym może być błogosławieństwem?

Prześladowanie ze względu na Jezusa

Kluczem do zrozumienia tego wersetu jest wyrażenie *„z mojego powodu”*. Jezus nie mówi o jakichkolwiek prześladowaniach czy zniewagach; mówi konkretnie o prześladowaniach wynikających z podążania za Nim. Innymi słowy, jeśli jesteśmy prześladowani lub znieważani z powodu *naszej wiary w Jezusa*, możemy uznać się za *„błogosławionych”*. Może się to wydawać mylące, a nawet przerażające, jednak istnieje powód, dla którego Jezus wzywa nas, byśmy postrzegali taką sytuację jako błogosławieństwo.

Wartość prześladowania

Jezus mówi nam, że będziemy błogosławieni, gdy będziemy prześladowani i znieważani z Jego powodu – ale dlaczego jest to coś dobrego? Prawda jest taka, że prześladowanie – choć bolesne i trudne – ma ogromną wartość w życiu nas, naśladowców Jezusa.

Gdy jesteśmy prześladowani za naszą wiarę, skłania nas to do jeszcze większego polegania na Bogu i głębszego zaufania Mu. Daje nam to okazję do okazania naszej wierności Jezusowi, nawet w trudnych okolicznościach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Poważna mowa nie przystoi głupiemu, tym mniej kłamliwe usta dostojnikowi.
>
> *— Przysłów 17:7*

Książka: Stary Testament / Przysłów
Tematy: kłamstwo, głoszenie, mądrość

Interpretacja:
Księga Przysłów stanowi zbiór praktycznych mądrości przydatnych w codziennym życiu. Werset 7. rozdziału 17. przypomina o znaczeniu mówienia prawdy oraz posługiwania się elokwentną i szczerą mową, zamiast uciekania się do kłamstwa – co zdarza się niekiedy władcom czy przywódcom. Fragment ten podkreśla kluczową rolę prawdy w naszych słowach i czynach oraz wskazuje, że fałsz może pociągać za sobą negatywne konsekwencje nie tylko dla nas samych, ale i dla innych.

Zdaniem niektórych badaczy, słowo „głupiec” użyte w tym wersecie nie oznacza osoby nieświadomej czy niewykształconej, lecz kogoś upartego lub buntowniczego. Taka osoba może mieć trudności ze zrozumieniem elokwentnej mowy, która zakłada jasną i

skuteczną komunikację. Dlatego tak ważne jest, aby osoby pełniące funkcje przywódcze lub wywierające wpływ na innych mówiły szczerze, używając jasnego i uczciwego języka. W przeciwnym razie ryzykują one wywołanie zamętu i nieufności wśród swoich odbiorców.

W kontekście przywództwa kluczowe jest, aby osoby sprawujące władzę wypowiadały się szczerze i otwarcie, unikając „kłamliwych warg”, o których mowa w wersecie. Gdy lider wprowadza w błąd lub kłamie, traci zaufanie swoich podwładnych. Może to nie tylko rodzić nieufność na linii lider–zespół, ale także szkodzić organizacji poprzez błędne decyzje i działania.

Prawdomówność odgrywa kluczową rolę we wszelkich relacjach międzyludzkich, zarówno w domu, jak i w pracy. Uczciwość w mówieniu sprzyja budowaniu silnych i trwałych więzi. Co więcej, szczerość i jasność przekazu pomagają zapobiegać niepotrzebnym nieporozumieniom oraz konfliktom.

Z drugiej strony, kłamstwo może mieć negatywne skutki zarówno w perspektywie krótko-, jak i długoterminowej. Choć w krótkim okresie łatwo jest skłamać, by uniknąć konfrontacji z prawdą, na dłuższą metę kłamstwo jedynie pogarsza sytuację, utrwalając błąd lub błędne przekonanie.

Ostatecznie werset ten przypomina nam o znaczeniu skutecznej i uczciwej komunikacji. Mówiąc prawdę, możemy budować silniejsze, trwałe relacje, unikać zbędnych konfliktów i stawać się skuteczniejszymi liderami. Choć bycie uczciwym w każdej sytuacji bywa wyzwaniem, w dłuższej perspektywie prawda zawsze zwycięża. Kłamstwa prowadzą jedynie do negatywnych konsekwencji – zarówno dla nas samych, jak i dla naszego otoczenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ocal, PANIE, moją duszę od warg kłamliwych i od zdradliwego języka.
>
> *— Psalmów 120:2*

Książka: Stary Testament / Psalmów

Tematy: kłamstwo, Odkupiciel, dusza, głoszenie

Interpretacja:

Psalmów 120:2 zawiera modlitwę, w której psalmista prosi Boga o ocalenie swojej duszy przed kłamliwymi wargami i zdradliwym językiem. Znaczenie tego wersetu polega na tym, że ukazuje on, iż fałsz i podstęp mogą zagrażać naszej duszy; dlatego musimy modlić się o Bożą pomoc, by uchroniła nas przed tymi złymi skłonnościami.

Warto przy tym zrozumieć, że kłamstwo i podstęp wpływają nie tylko na wizerunek, jaki prezentujemy innym, ale także na nasze życie duchowe. Droga, którą Bóg wyznaczył nam w Piśmie Świętym, wymaga uczciwości i wierności – zarówno w słowach, jak i w czynach. Modlitwa psalmisty jest zatem wyrazem gorliwości i oddania Bożym wartościom.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*